

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Mitsyot ha-gadol

Moses ben Jacob <of Coucy>

יצוקם השם

Be-Ṷenetsiya, 307 [1546 oder 1547]

ולאוגו לארשי ךלמ תרזעב םיזמרה ךל אהו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10138

ובכמה מקומות בקשו ממני לכתוב יהודי המצודה על פי
 הראיות ולעשות מבני ספר ואירא לעשות כן לעשות כפר
 תורה לרבים כי בער אנכי מאיש ולא בית אדם לי ובתהילת
 אלף השני בא אלי ענין מראה בהלום קום עשה ספר תורה
 משני חלקים ואתבונן על המראה והנה השני חלקים לכתוב
 כמה מצות עשה בחלק אחד וכפר מצות לא תעשה בחלק
 שני ולכן הכני משה בן יעקב נתתי פני לחבר שני הספרים
 ומכל מלמדי השכלתי להביא ראיות קצרות בכל היכולת
 ולא בלשון תלמוד ממש כי בכמה מקומות שיניתי הלשון
 לכותבו בלשון צח וקצר למען ירוץ הקורא בו וגם סדרתים
 בפרשיות קטנות ליתן ריחה להתבונן בין פרשה לפרשה
 ועורני אלה גליות ישראל יתברך שמו על המלאכה לעשות
 אותה וגם בענין לאוין בא אלי בהלום ענין מראה כוח
 הלשון הנה שכחת את העיקר השמר לך פן תשכח את ה'
 אלהיך כי לא היה ברעתי לחברו במנין הלאוין וגם רבינו
 משה לא הזכירו במנין ואתבונן אליו בבקר והנה יסוד
 גדול הוא בידאת השם וחיבתיו בעיקרים גדולים במקומן
 זה אלהים יחיע כי לפי דעתי איני משקר מענין המראות
 זה יודע כי לא הזכרתים בספר זה אלא למען יתחזקו ישראל
 בתורה ובתוכחה והפן ה' בידי יצא

והאלה הרמזים בעזרת מלך ישראל ונזאלו :

אלה	המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני
א	לא יהיה לך אלהים אחרים על פני אסרה תורה ויסוע יתרו בהם הקיום והשיתוף
ב	לא תחלדו את שם קדשי בארנו שם מהו חלול סוזה השם והקונש
ג	לא תעשן כן לה' אלהיכם בארנו שם אסור כלה מחיקת שבות הקדושים ואסור תניעת אבן אחרת מן המקדש
ד	לא תגסו ארץ ה' בארנו שם מהו נסיון ושמותו ולתתן לנסות במעשר
ה	לא תשנא את אחיך בלבבך שם בארנו מצוה זו קדושת שבותו לשנא אדם רשע שאין מקבל תוכחה
ו	שלא להלמין פני אדם בישראל שנאמר הוכח תוכיח וגו' ולא תשא עליו חטא
ז	שלא להונות עבד שברח מחוצה לארץ לארץ שנא' כי תבא עמך ישב בקרבך וגו'
ח	שלא לענות אלמנה ושלא לענות יתום שנאמר תשמעו כל אלמנה ויתום לא תענון ומי שלבו נוקפו למנו' בשני לאוין ימנא שלא להונות עבד שברח מחוצה לארץ לארץ שנאמר לא תוננו
ט	שלא להגל בחברו שנאמר לא תלך רכיל בעמך כי תבא שם בארנו הלכות לשון הרע
י	לא תשא שמע שווא אזהרה למקבל לשון הרע תשמעו ואזהרה לדיין שלא ישמע דברי בעל דין עד שיבא בעל דין חברו
יא	לא תקום בארנו שם מה היא הנקימה
יב	לא תטור בארנו שם מה היא הנמירה
יג	אפילו זקן גדול אסור לפרוש מן התורה שנאמר ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך וכתוב השבר לך ושמוד נפשך מאן פן תשכח את הדברים
יד	שלא לפנות אחר עבודה וזה לא במזשברד ה' א כפמזן א ג I iii כדובר

אנחנונינו מלך רומי וקיבץ כל חכמי הארצות ויסד ששה
 סודי משנה על פי הקבלה וכמעט נחלקו יחיד ומרובים
 ומפני צרות החורבן לא עמדו על מקצת דברי שבהם בהסכמה
 אות ועל כיתה ביה הזוהרה תורה אחרי רבים להשת
 ובמסכת עריות מפר' שלכך נקבעו דברי היחיד בין המרובים
 במשנה אף על פי שדבריו בטלים ומפני שאם יאמר אדם כך
 שמעתי יאמרו לו כדבריו איש פלוני שמעת ואחרי כן עמדו
 צרות רבות ונתפורו חכמי ההורדת ונולדו ספיקורת בביאור
 המשנה מפני שנתמעטו הלבבות ועמדו אמוראים רב
 בבבלי ורבי יוחנן בארץ ישראל ותלמידים אחרים וביאור
 טעמי המשנה ומחלקותיה כאשר האריך הזמן מפני הפיזור
 הגדול הלא היו חכמי הארצות בדעה אחת ובהסכמה אחרת
 בפירוש המשנה עד שעמד רב אשי בשלש מאות ושמונה
 וחמשים שנה אחר החורבן כמו שכתוב בכתב רב שריה גאון
 אבא של רב האי גאון האיש ההוא רב אשי היה ראש ישיבות
 גליות ישראל ומימות ר' עד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה
 במקום אחר ונתן לו הקדוש ברוך הוא חן בעיני מלך פרס
 ושליח וקיבץ כל חכמי ישראל שכל הארצות והעמידו פירוש
 המשנה על מתכונתו והוא הנקרא תלמוד בבלי וסדרוהו
 בהסכמת כל חכמי הדור ואחרי כן עמדו צרות רבות ונתפורו
 חכמי ישראל פיזור גדול ונתמעטו הלבבות והתחילו לכתוב
 התלמוד בספר וראו הגאונים שעמדו אחרי האמוראים שאין
 יכולין להספיק לתלמוד לרבים כל התלמוד ועשו ספרי קצרים
 מהלכות פסקות לקיים תורה בישראל רב יהודאי גאון עשה
 הלכות גדולות ורבי יצחק מפס עשה חיבור וקראוהו רב
 אלפס וכן רבים כל אחד ואחד ספרי והנה אחרי כן גם
 דבריהם היו סתומים מפני שנתמעטו הלבבות ועמד האיש
 הגדול רבי משה בר מימון היה מקור דוכה ובא בארץ ושמע
 ועשה חיבור מכל התורה חיבור נאדר ומשובח והאיר עיני
 ישראל ובכל החכמות היה רב מופלא לא נשמע בדורות
 אחרונות כמוהו ורבים נתאמצו בתורה על ידי ספריו שפשוטו
 בארץ אדם ובארץ ושמעאל אמנם לא הביא הגאון שום
 דאיה בספריו וכל אדם שזורה מתוך ספריו ויבקשו ממנו
 כתב ראיה במנין אם לא למד הראיה או אפילו למדו ואינו
 זוכרה יודא לו הרבו ההוא כחלום בלא פתרון וגם בכמה
 מקומות על פירושיו ועל פסקיו וחלקין עמדי התורה ואשיותיה
 והם רבינו שלמה ברבי יצחק ורבינו יעקב בן רבינו מאיר
 ורבינו יצחק בר שמואל אשר כל חכמי ישראל האחרונים שותין
 מימיהם וגם בחשבון המצות חלקין עליו שהוא מוכח למנה
 ויתום לא תענון בלאו אחר ועמוני ומואבי בלאו אחר ושאר
 ודיבש בלאו אחר והתכן ומחיר בלאו אחר והרין וזב בלאו
 אחר והאים ורכב בלאו אחר ופצוע וכה וכרות שפכה בלאו
 אחר ונא ומבושל בלאו אחר ומפני זה דחק עצמו למצוא לאוין
 דחוקין למלא חשבונו ובשם רבי שלם בר יצחק בארנו בספר
 מצול לא תעש במצו שאור ודבש בל תקטירו שהם במנין שני
 לאוין כמו למנה וגרסה שגם הוא מודה שהם שני לאוין אעפ
 שככתבו בלאו אחר ושם הבאנו ראיות מבוררות על הרבים
 האלה וכן בחשבון הקשה כתב לנכרי תשיך זו מצות עשה
 וכן לנכרי תגוש ואתה הוא כי בספרי מצא דבר זה אבל
 תלמוד שלנו עיקר שפותר שאינו עשה לענין הנכרי שאומר
 בפרק אזהרו נשך לא סו דלאו הכי אלא כך פירושו לנכרי
 אתה רשאי להלוות ברמית אבל לא לישראל הלענין ישראל
 בחשב לאו הבא מכלל עשה עשה והיה כאשר הייתה סבה
 מן השמים שאסבב בארצות להוכיח גליות ישראל נתתי את
 פני לסדר בעל פה המצות כל מצוה ומצוה כמאמרה וסדרות
 ומצוה ולא כל חילוקיה למען לא אשגת בתוכחה

פ"ק דף ב

סוף ס' שיט

פרט כי תבא דף

בא עמוד ב

דף ע

רמזי מצות לא תעשה

מ	בדבור הלא כראייה שנה' ופן תשא עיניך השמימה וראית השמש ואת הירח הנוג' ונאמר אל תפנו אל האלילים ופן תודשו לאלהיהם לאמ' איכה יעבדו ונומר	ואתחנן קדושים ראה
מ	שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים שנ' לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם תנומ'	שנה לך טו
מ	שאלו בוהרים על ברכת השם שנאמר אלהים לא תקלל ובלא שום אזהרה הואיל ונאמ' בעונש ונוקב שם ה' מות יומת חרי' זו מצות לא תעשה וזו הכלל כל שעשש על יד הכתוב כרת או מיתת בד' חרי' זו לא תעש' הרץ ממיליה ופסח שהם כבדת והם מצות עשה	תשמיש יו (אמר)
מ	נאמר בדברות ולא תעבדו אחרים שלא לעבד עז' בדברים שררכה לעבד בהם	וישע יתנו יז
מ	נאמר בפר' משפטים ולא תעבדו מקרא זה ללמד על המגפף והמנשק לכל עבודה זרה ואפילו שאין דרך עבודתה בכך	יח
מ	שלא להשתדל לשום עבודה זרה אפילו אין דרך עבודתה בכך שנאמר לא תשתדל להם	וישע יתנו יט
מ	לא תעשה לך פסל וכל תמונה להחזיר על העשה לעצמו ואף על פי שלא עבדה	ישע יתנו כ
מ	ואלו מסכה לא תעשו להחזיר אף על העושה אותה לנו	קדושים כא
מ	שלא לעשות צורת אדם הבולטת אף לנו שנא' לא תעשו אתי אלהי כסף	וישע יתנו כב
מ	שלא להדיו בני ישראל אחר עבודה זרה שנאמר ולא ישמעו על פיד'	תשמיש כג
מ	שלא להכות במטון עיר הנדחת שנאמר לא ידבק בידך מאומה מן החרם	ראה כד
מ	שלא לבנות עיר הנדחת שנאמר לא תבנה עוד	ראה כה
מ	שלא להסית אדם מישראל אחר עבודה זרה שנא' במסית לא יסיפו לעשות שם בארנו הליכות מסית שלא לאהוב את המסית שנאמר לא תאבה לו	ראה כו
מ	שלא לערוך בשום עור שנאמר לא תשמע אליו	ראה כז
מ	שלא להצילו שנאמר לא תרום עיניך עליו	ראה כח
מ	שלא ולמד המוסת זכות על המסית שנ' לא תחמול עליו	ראה כט
מ	אם יורע המוסת על המסית חוברת שלא ישתוק ממנה שנאמר לא תכסה עליו	ראה ל
מ	שלא להתנבא בשם עבודה זרה שנאמר ושם אלהים אחרים לא תזכירו ובכלל לאו זה שלא יאמר אדם לחברו שמור לי כעד עבודה זרה פלוגית	תשמיש לב
מ	שלא לשמוע להתנבא בשם עבודה זרה אפילו נתן אות או מופת שנאמר לא תשמע אל דברי הבניא חזק	ראה לב
מ	שלא להתנבא בשקר שנאמר ומת הבניא חזק	תשמיש לד
מ	שלא לירא מהריגת נביא שקר שנאמר ולא תגור ממנו	תשמיש לה
מ	שלא לשאול באוב שנאמ' לא ימצא כך שואל אוב	תשמיש לו
מ	שלא לשאול בידעוני שנאמר וידעוני	תשמיש לז
מ	שלא לעשות מעשה אוב שנ' אל תפנו אל האובות	קדושים לח
מ	שלא לעשות מעשה ידעוני שנאמ' ואל הידעונים	קדושים לט
מ	שלא להעביר מודעו למחוך שנאמר ומודעך לא תתן להעביר למחוך	אחרי ת
מ	שלא להקים מצבת אבן אחת שנאמר ולא תקים לך מצבה	תשמיש מא

סימני מצות לא תעשה

קכט
קל
קלא
קלב
קלג
קלד
קלה
קלו
קלז
קלח
קלט
קמא
קמב
קמג
קמד
קמה
קמו

שלא לאכול דג טמא שנאמר מבישרים לא תאכלו
שלא לאכול חלב טמא שנאמר כל שרץ העוף טמא
דוא לא יאכל
שלא לאכול שרץ הארץ שנאמר כל השרץ השורץ
שלא לאכול שרץ המים שנאמר וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו בארנו שם דין תולעי
הנמשאים בפירות או בבשר או בכלי ודין תולעי
פולין שיש בו תולעת או ביצה אסרה שנתבשלה
עם אחרות ודין סימני בעים וסימני עוברי דגים
דין ביצת נבלה ושריפ חלבין וחלב בהמה טמאה
חלב האדם ועד כמה תינוק וינק ודין דבש דבור
ובכלל זה בהמה טמאה השמקרה אפילו נולדה
מבהמה טהורה
שלא לאכול מבהמה שמתה מאליה שנאמר לא
תאכלו כל נבלה ובכלל לאו זה בהמה שנהלדה עד
ליל שמיני
שלא לאכול טרפה שנאמר ובשר בשדרה טרפה
לא תאכלו בארנו שם עקר השרץ האמורה בתורה
שטרפה ארי או דוב ונוטה למות וכשם שבבילה
אין חילוק באיזה עניין שנתבשלה כך אין חילוק
בטרפה באיזה עניין שטרפה ונוטה למות כגון
על ידי נבילה וטרפות הריאות ושרץ טרפו שנאמר
שם בספר מצות עשה אצל הלכות שחיטה ועוד
בארנו שם עם לאו זה דין שחט בהמה מוסכת
ודין קיבות נבלות וטרפות
שור הבסקל לא יאכל את בשרו
שלא לאכול אבר מן החי שנאמר לא תאכל הגפש
עם הבשר שם בארנו דין עובר הנמצא בבהמה
לענין חלבו וגידו דמיו
וכל דם לא תאכלו שם בארנו איסור דם וכל
עניני מליחה ודין סכין הכלוע מאיסור
כל חלב שור וכשב ועד לא תאכלו שם בארנו כל
דין חלב ומין במינו ושעם כעיקר
לא יאכלו בני ישראל גיד הגשה שם בארנו דין גיד
הגשה וניקורו ומהו קרוי בריח
לא תבשל גדי בהלב אמו שלשה פעמים תבן דבי
רבי ישמעאל אחד לאיסור אכילה ואחד לאיסור
הנאה ואחד לאיסור בישול ובכל מקום איסור
הנאה ואם אכילה לאו אחד הם ולא נמנ בחשבון
כי אם שני לאין ובארנו שם כל עניני בשר בהלב
ודין חתיכה עכמה נעשית נבלה ודין כחל ודין כף
חולבת בתבשיל של בשר או להפך ודין דברים
האמורי שנתערבו ודין כל דבר שאיסורו מן התורה
אסור לעשות בו סחור ודין נביכות שנעשו מבהמה
טרפה
שלא לאכול פת מתבואה חרשה קודם הפסח שני
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה
שלא לאכול קלי מן החרש שנאמר וקלי
שלא לאכול כרמל מתבואה חרשה טמא וכרמל
שלא לאכול כלאי הכרם שנאמר פן תקדש המלאה
ותביא נאמר כאן קדש נאמר להלן כל ור לא
ואכל קדש מזה להלן איסור אכילה והנאה אף כאן
איסור אכילה והנאה
שלא לאכול ערלה שנאמר ערלים לא יאכל שם
בארנו דין ערלה בארץ ובחוצה לארץ ודין פרוין
בשע רבעי

ק
קיא
קיב
קיד
קטו
קיו
קיז
קיח
קיט
קס
קכא
קכב
קכג
קכד
קכה
קכו

שלא לגלות ערות אשת אחי אביך אף לאח בית
דודו שנאמר ערות אחי אביך לא תגלה ואל אשתו
לא תקרב ודודת היא בארנו שם כל השניו לעריות
האמורות נזכרות וכן קרובת זקוקתו וכן קרובת
הזרעו והגטען על האשה אסור בקרובותיה הכל
נזכרותם
ואל אשה בגדת טומאת לא תקרב לגלות ערותה
בארנו שם הלכו נדה וטומאתה לבעלה ושורתה
בשבעה עממים כתוב לא תתחתן עם ובפר' בפר'
הערל אף כשיתגירו ועבור משעת הקידוש אבל
בגיותן אין בהם שום תפיכת קידושין אבל משאר
אומות מותר להתחתן רק בגר עמומי ומואבי בארנו
שם אסור הבא על הגויה
שלא ישא עמומי בת ישראל שנאמר לא יבא עמומי
שלא ישא מואבי בת ישראל שנאמר ומואבי
שלא להרחיק זרע עשו מן הקהל אלא עד ג' דורות
שנאמר לא תתעב אדומי
שלא להרחיק מצרי מלבא בקהל אלא עד ג' דורות
שנאמר לא תתעב מצרי שם בארנו עניין כל הגרי
הואך מתגירים אותם
שלא ישא ממזר בת ישראל שנאמר לא יבא ממזר
בקהל ה בארנו שם באיזה דבר והשב ממזר
מי שנפצעו בעים שר לא ישא בת ישראל שנאמר
לא יבא פגוע דכא בקהל ה
מי שנכרת הגיד שלו עד שלא נשתייר מן העשרה
כלום לא ישא ישראלית שנאמר וכרתה שפכה
שלא יכרס אדם זכר מאחד מכל המינים לא אדם
ולא בהמה ולא עוף שנאמר ובאצרכם לא תעשו
שלא ישא כהן זוגר שנאמר אשה זונה לא יקחו
בארנו שם בזה הוא זונה ודין אשת כהן שנאנסה
שלא ישא כהן חללה שנאמר חללה לא יקדו ושם
ביארנו דין חללה
שלא ישא כהן גרושה שנאמר ואשה גרושה מאישה
לא יקחו
שלא ישא כהן גדול אלמנה שנאמר אלמנה וגרושה
חללה זונה
שלא יעול כהן אלמנה אפי' בלא קידושין בפני
שכחלה שנאמר לא יחלל זרעו בעמיו והיו הוא
מחודר שלא לחלל זרעו עניין הכתוב שלא יחלל
כשרים לא את האשה ולא את זרעו בארנו שם
כי הערואה כגמר ביאה בכל העריות חוץ משפחה
חרפה
שלא לקרב לעריות נזכרות המביאין לידי גילוי
ערוה כגון חיבוק ונישוק שנאמר אל כל שאר
בשרו לא תקריבו לגלות ערותה בקריבה המביא
לידי גילוי ערור הכתוב מדבר בארנו שם דין
ייחוד ודין נשים מסוללות ודין השותת זרע והואך
יתנה אדם עם אשתו במטרי ודין מגרש אשתו
הואך יתנה עמה ודין בני ראו לידבק

אלו הם לאוין של איסורי מאכלות

קכז
קכח

שלא לאכול בהמה טמאה שנאמר את זה לא
תאכלו
שלא לאכול עוף טמא שנאמר את אלה תשקצו מן
העוף לא יאכלו

סימני מאות לא תעשה

ה

תנונו איש את אחיו ותניא בתורת כהנים באונאת
 ממון הכתוב מדבר שם בארנו דיני אונאת ודין
 מוכר ואירע אונס במכר
 ולא תוכו איש את עמיתו תני כתור' כחזי' באונאת **הזר**
 דברים הכתוב מדבר
 וגר לא תוכו **תשמיש**
 ולא תלחצנו **תשמיש**
 שלא לעבוד בעבד עברי בפרך שנאמר ובאחיכם **הזר**
 בני ישראל איש באחיו לא תרדו בו בפרך
 שלא למכור עבד עברי בהכרזה שנאמר לא ימכרו **הזר**
 ממכרת עבד
 שלא יעבוד בעבד עברי עבודה של גנאי שנאמר **הזר**
 לא תעבוד בו עבודת עבד
 שלא נביח לעבד עברי הנמכר לנו שירדנו בפרך **הזר**
 שנאמר לא ירדנו בפרך לעיניך
 שלא ישלח עבדו ריקם בצאתו מאתו שנאמר ולא **רשע**
 תשלחנו ריקם
 שלא ימכור אדם בתו לשפחה אחר שפחות שנאמר **תשמיש**
 לעם נכרי לא ימשול למוכרה בבגדו בה
 לא תסגיר עבד אל אדניו בעבד שברח מחוצהי **כי תצא**
 לארץ לארץ הכתוב מדבר
 שלא לאחר פעולת שכיר שנאמר לא תלין פעולת **קדישים**
 שכיר
 שלא יקח השכיר יותר מאכילתו שנאמר ואל כליך **כי תצא**
 לא תתן
 שלא יקדו הפועל בדבר שדרכו לקצור ולא לבצור **כי תצא**
 בדבר שדרכו לבצור לצורך אכילתו שנאמר וקטפת
 מלילות בידך וחרמט לא תניף על קמת רעך
 שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה בדבר שאוכלת **כי תצא**
 ממנו ובהגית שנאמר לא תחסום שור בדישו
 אם כסף תלווה את עמי את העני עמך לא תהיה **תשמיש**
 לו כבושה
 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו **כי תצא**
 לעבד עבדו
 שלא יאחר המשכח מבעליו העני בעת שהוא צריך **כי תצא**
 לו שנאמר ואם איש עני הוא לא תשכב בעבדו
 לא תחבול בגד אלמנה
 לא תחבול רחים ורכב בפרק המקבל מפר' שחייב **כי תצא**
 על הרחי בפני עצמו ועל הרכב בפני עצמו לפיכך
 נמנין בב' לאוין
 שלא להלוות בריבית לישראל שנאמר את כספך **הזר**
 לא תתן לו בנשך
 שלא ללוות בריבית מישראל שנאמר לא תשיך **כי תצא**
 לא אחיך נשך כסף אזהרה ללווה שלא ישך למלווה
 שלא להשיג יד בין לווה למלווה בריבית לא להיות **תשמיש**
 לא ערב ולא עד ולא לכתוב שטר ביניהם שנאמר
 לא תשימוק עליו נשך במצו' לו בארנו דיני הריבית
 שלא למנות בדויניק איש שאין בקי בדויני' שנאמר **דברים**
 לא תכירו פנים במשפט
 שלא לנטות אחרי רבים בדויני' נפשות אם רבו **תשמיש**
 המחייבין יותר על המוכין באיש אחד עד שיהיו
 שנים שנאמר לא תהיה אחרי רבים לרעות
 אם ידבר מופלא שבדוינין בדויני' נפשות אסור **תשמיש**
 לנטות מדבריו שנאמר לא תענה על רב לנטות
 רב כתי' לפיכך מתחילין בדויני' נפשות מן הקטנים
 שבמחזירין

שלא לאכול טבל והטבל הוא דבר שחייב בתר
 בתרומות ומעשרות ולא הציאו ממנו תרומה שכ'
 ולא יחללו את שם קדשי בני ישראל אשר ירימו
 לה בעתידים ליתרם הכתוב מדבר וענין הכתוב
 לא יכתבו בו מנהג חולין בשלא הורמו קדשים
 העתידים ליתרם מהם
 שלא לאכול תקרובת עבודה זרה ולא לשתות יין
 בסיכס שנאמר השמר לך פן תכרות ברית ליושב
 הארץ והבו לא להייהם וקרא לך ואכלת מזבחו
 בכלל לאו זה יין שנתנסך לעבודת זרה שהוא
 עיקר שמהם בזבח וכאן ראוי להעתיק הלכות יין
 בסך וכללתי במצוה זו הלכו גיעולי גוי ובישוליהן
 ודין קטן אוכל בבילות ושלא לשתות בכלים
 מאוסים
 ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד
 לא תקח האם על הבנים

הן לאוין של סדר ניוקין

לא תעשו עול במשפט במדה ובמשקל ובמשורה
 במשפט המדות רוצה לומר
 שלא ישחט אדם בביתו מדה חסרה או משקל חסר
 שנאמר לא יהיה כביסך אבן ואבן גדולה וקטנה
 לא יהיה כבייתך איפה ואיפה וגומר
 שלא להשיג גבול רעך שנאמר לא תשיג גבול
 רעך
 שלא לגנוב נפש מישראל שנאמר לא תגנוב
 שלא לגנוב ממון שנאמר לא תגנובו
 מי שבא לידו ממון הבעלים ברצונם שלא לעכו
 שנאמר לא תעשוק את רעך
 ולא תגזול ולפי שאמר רבא בפרק המקבל שעשק
 וגזל הכל אחד נמנה דגריסין בפרק חלק אמר רבא
 כל המחייב במחילוק עובר בלאו שנאמר לא יהיה
 כקרח וכעדתו
 לא תחמור
 כתוב בהשבת אבירות לא תוכל להתעלם
 לא תרצח שם בארנו דין הבא במחירת
 לא תקדו כפר לנפש רוצח
 שלא ליקח כופר להציל מגלות שנאמר לא תקחו
 כופר לנפש רוצח לנפש אל עיר מקלטו
 רוצח שחג בזון אין מביטין אותו עד שירדנו
 אותו בית דין שנאמר ולא ימות הרוצח עד עומדו
 לפני העדה למשפט
 שלא לחסם על הרודף שנאמר וקצתו את כפרו
 ולא תחוס עיניך
 לא תעמוד על דם רעך
 שלא לעבוד ולזרוע בחול איתן שנאמר אשר לא
 יעבד ולא יזרע
 שלא להניח משל שנאמר לא תשים דמי' בביתך
 שלא להכשיל תם בדרך שנאמר לפני עור לא תתן
 מכשול
 שלא נוכח להתעלם מלעזור כאשר יראה בהמת
 חברו והעונה נופלת שנאמר לא תראר חמור
 אחיך או שורו נופלים בדרך והתעלמת
 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל

כימי מצות לא תעשה

ט תנא	ק צ ז	שלא ילין הצלוב על העץ שנא' ולא תלין נבלתו	ר כ ב	ולא ירבה לו טוסים	טמטס
תמטס	ק כ ח	מכשפה לא תזיח הוא הדין למכשף אלא שדבר הכתוב בהווה	ר כ ד	וכסף וזהב לא ירבה לו מאד	טמטס
ט תנא	ק כ ט	שלא לרוסוף במלקות המדוייב שנאמר לא יוסוף פן יוסוף שם בארנו דין מכה חברו	ר כ ו	שלא להחיר מלבבו מועשה עמלק הרעה שעשה כי תנא לנו שנאמר לא תשכח	טמטס
תמטס	ר	שלא להרוג הרועה אפי' הרב בידו ורם מטפטף והורג כפרפר עד שיראו שני העדים גופו של דבר שנאמר ונקי ועדיק אל תהרוג מכאן למדורבותינו שמהדין לזכות ואין מהדין להרבה	ר כ ז	שלא ישונו העם מזרימה שנא' לא תוספו לשוב בדרך הזה עוד	טמטס
ט תנא	ר א	שלא לענוש האנוכה שנאמר והנערה לא תעשר דבר	ר כ ח	שלא לקרא לשנים לעמון ומואב בתחילה בשעת המלחמה כשאר גוים שנאמר לא תדרוש שלומם וטובתם	טמטס
טמטס	ר ב	שלא לחוס על הרועה שנאמר' ולא תרום עיניך עליו ובערת דם הבקי	ר כ ט	שלא להשחית אלני מאכל במצור שנאמר לא תשחית את עצה שם בארנו איכור השחתה מכל דבר	טמטס
תמטס	ר ג	שלא לרום על העני בדין שנאמר ודל לא תהדר בריבו ונאמ' לא תשא פני דל קדיסט	ר ל א	שלא יתחייב חתן ברבר מעוררי רבי' כל שנתו שנ' לא יצא בעצמו ולא יעבור עליו לכל דבר	טמטס
קדיסט	ר ד	שלא לכבד פני גדול בדין שנ' לא תהדר פני גדול	ר ל ב	שלא יראו ולא יפחדו אנשי הצבא מאויביה בשעת מלחמה שנאמר לא תערצו מפניהם	טמטס
קדיסט	ר ה	לא תעשוק עול במשפט וכל לא תטה משפט	ר ל ג	שלא למכור אשת יפת תואר שנ' ומכור לא תמכר בכסף	טמטס
קמטס	ר ו	לא תטה משפט גר יתום	ר ל ד	שלא יכבש אשת יפת תואר לשפחה שנאמר לא תתעמר בה	טמטס
דכנים	ר ז	שלא יראו הדיין כאדם בדין שנאמר לא תגורו בפני אש	ר ל ה	שלא יטמא למת כהן הדיוט שנאמר לנפש לא יטמא בעמיו	טמטס
טמטס	ר ח	לא תקח שחד שם בארנו עניין הדיין שיכולין להגיד פרץ דפי שעה שלא כדין ודין הובנת בית דין ונדון והזמנה שרשים	ר ל ו	שלא יכנס כהן הדיוט באהל חמת ובתורת כהנים ליכר אותה בגזירה שזה דלא יטמא האמור ככהן גדול שם בארנו שם הקרובים שמשמאי' להם ודין קברי גוים אם מטמאין באהל ודין הגוסס ששנינו שאינו מטמא	טמטס
תמטס	ר ט	שלא לקהל לא דין ולא נשיא	ר ל ז	שלא יטמא כהן גדול אף לקרובים שנאמר לאביו ולאמו לא יטמא	טמטס
קדיסט	ר י	או ראש או בלד שנאמר אלהים לא תקהל ונשיא בעסק לא תאור	ר ל ח	שלא יכנס עם הבת באהל שנאמר על כל נפשות מת לא יבא	טמטס
קדיסט	ר י א	שלא לקהל אחד בישורא' שנאמר לא תקהל חרש	ר ל ט	לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא	טמטס
והתתן	ר י ב	שלא לקהל את עצמו שנאמר השכור דך ושכור בפשך באור	ר מ א	לא תשבעו בשמי לשקר זו שבועת ביטוי	קדיסט
טמטס	ר י ג	לא יקום עד אחד באיש	ר מ ב	שלא לכהש בממון חבירו שנאמר לא תכחשו	קדיסט
קמטס	ר י ד	שלא יעיד רשע שנ' אל תשת וידק עם רשע להיות עד חכם שם בארנו כל הפסולי' להעיד לבד פסול קרובים	ר מ ג	שלא לישבע על כפירת ממון חבירו שנאמר לא תשקרו כלום לא תשבעו לשק בממון שיש לחברך בידך שם בארנו דין שבועת הפיקוק ודין שבועת העדות וחילוקי שבועה באיזה עניין הלה ובאיזה עניין התראה	קדיסט
טמטס	ר י ה	שלא יקום עד אחד באיש	ר מ ד	שלא לעבור על דברים שאדם אוסר עצמו בהם שנאמר לא יחל דברו שם בארנו כור בין גורים לשובע' ביטוי דין הגור באיזה עניין יחול ובאיזה עניין התרתו ודין בן כמרה שנים נדרו קיים ודין הפרת נדרים של אב ושל הבעל	טמטס
קמטס	ר י ו	לא יקום עד אחד באיש	ר מ ז	שלא יטהר הבזיר יין ושכר ולא שרייתו היא דומין שלהם	טמטס
קמטס	ר י ז	שלא יעיד רשע שנ' אל תשת וידק עם רשע להיות עד חכם שם בארנו כל הפסולי' להעיד לבד פסול קרובים	ר מ ח	שלא יאכל גוף הפרי כגון ענבים לחים	טמטס
טמטס	ר י ח	שלא יעיד קרוב שנאמר לא יזמתו אבות על בנים בעדות בנים הוא הדין לקרובי אחרים שם בארנו כל הפסולים להעיד מומת קרובים	ר מ ט	שלא יאכל ענבים ובישים הנקראים צימוקים	טמטס
טמטס	ר י ט	לא תענה ברעך עד שקר כמעיד בבית דין הכתוב מדבר	ר מ י	שלא יאכל פסולת הפרי כגון הררצנים	טמטס
טמטס	ר י י	שלא להמרות על פי בית דין הגדול שנאמר לא תכור בכל חברך אשר יגידו לך ימין ושמאל שם בארנו דין זקן ממרא	ר מ ז	שלא יאכל גוים והוא החיצון שנאמר בוררצנים ועד זה לא יאכל	טמטס
קמטס	ר י כ	שלא לקהל אביו ואביו שנאמר ומקהל אביו ואביו בות וזמת	ר מ ח	שלא יכנס באהל הבת שנאמר על כל נפשות מת לא יבא	טמטס
קמטס	ר י ט	שלא לרבות אביו ואביו שנאמר ומכה אביו ואביו בות וזמת וכבר בארנו שזה הכלל כל שיש בו כרת או מיתה הרי זו מצות לא תעשה הדין כפסח ומילה והפסח נושטין אילו שני לאוין במניין אף על פי שאזהרה שלהם יצאת מכלל לאוין שנמנו כבר הואיל ואין באותן שני לאוין שנמנו כבר עונש כרת ומיתה עניין זה יצ' במדבר את השם	ר מ ט		
קמטס	ר כ	לא תאבלו על הדם אזהרה לבן כורר ומורה שאכילתו כביאתו לידי מיתה בית דין ועל אזהרות דרשו' ממנו ושם בארנו הלכות בן כורר ומורה	ר מ י		
טמטס	ר כ א	שלא למנות איש על ישראל מקהל גוים שנאמר לא תוכל לתת עליך איש נכרי	ר מ ז		
טמטס	ר כ ב	מלך לא ירבה לו נשים	ר מ ח		

דמי מאות לא תעשה

כשא	רמט	שלא יטמא למתים שנא' לאביו ולאמו לא יטמא' / הער לא יעבור על ראשו באלו הלאות בארנו / הרכות נרדו נזיר באיזה ענין יהיה נזירות וז"ל / טומאתו ותגלחתו / שלא למכור שדה החרם שנאמר לא ימכר / שלא לפדות שדה החרם שנאמר לא יגאל' / שלא יקדים תרד לביכורי' ולא מעשר ראשון לתר' / ולא מעשר שיני לראשון שנא מליאתך חמקך לא / תאחר כלומ' לא תאחר דבר שראוי להקדימו / שלא יאכל זר תרומה שנא' וכל זר לא יאכל קודש / שלא יאכל אפי' תושב כהן ושכיר תרומה שנאמר / תושב כהן ושכיר לא יאכל בו שם בארנו מי ראוי / מביתו של כהן לאכול תרומה / שלא תאכל בת כהן הנשאת לזר חוזה ושוק שנא' / ונת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדש' / לא תאכל ואפילו בעלה מת בלא' זרע שחזרת / לתרומת בית אביה שנא' מלחם אביה תאכל היא / חוזה ושוק / שלא יאכל כהן טמא תרומה שנא' איש איש מזרע / אחיו והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר / יטהר' / שלא יאכל ערל תרומה והוא הדין לשאר קדשים / דבותינו למדנו בפרק הערל בגזירה שוה ותושב / ושכיר תושב ושכיר מפסח ושם בארנו מקצת / הלוקים השנים במסכת תרומה ובפרק הערל / ושאר מקומות בתלמוד' / שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלם שנ' / לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך' / שלש לאכול מעשר שיני של תירוש חוץ לירושלם / שנאמר ותירדשך' / שלא לאכול מעשר שני של יצחק חוץ לירושלם / שנאמר ויצהדיך' / שלא לאכול מעשר שני בטומאה ואפי' בירושלם / עד שיפדה שנאמר לא בערתי ממנו בטמא ואזהרתו / בלא תוכל לאכול בשעריך בפרק הערל' / שלא לאכול מעשר שיני באנינות שנא' לא אכלתי / באוני ממנו ואם לא ימצא לאו באזהרתו אלא / יוצא מכלל עשה דושימות כמו בביכורים במנה / שלא לאכול קדשים באנינות שנא' וכלתו חטאת / היום הייטב בעיני ה' ואף אם ימצא לאו באזהרתו / בעשר חרי שניהן לאו אחד הם שלא יאכל קדשים / באנינו ואין למנותם שניה' כי אם הכל בלאו אחד' / שלא לרדגיא מעות מעשר שני בשאר דברי שאין / בהם אכילה ושתייה וסיכה שנא' לא נתתי ממנו / לבת כלומר לא הרצאתי ממנו בדבר שאינו מקיים / חיות הגוף ואם בזה לא ימצא אזהרת לאו במנה / תורתו שלא יאכל ערל במעשר ובפרק הערל / למורה בגזירה שוה נאמר ממנו בפסח ונאמר / ממנו במעשר מר ממנו דגבי פסח ערל אכור בו / אף ממנו דגבי מעשר ערל אכור בו ואם ימצא / לאו בלא' נתתי ממנו למדת נאמר שענין לאו / אחד הם מעשר ותרומה כי שניהם נקראין קודש / ובשניהם ערל אכור' / שלא יאכל כהן ביכורים קדים הנחה בעזרה שנא' / לא תוכל לאכול וגומר ואמר מר ותרומת יוד' / אילו הביכורים' /
כשא	רמט	שלא לעבוד אדמה בשביעית שב' שדך לא תורע' /
כשא	רמט	שלא לעבוד אילן בשביעי' שנא' וכרמך לא תזמור / במעות אילו בארנו איסור עבודת שביעית' /
כח	רמט	שלא לקצור ספיחי שביעית כדרך שקוצרין בשאר / השנים שנאמר את ספיחי קצירך לא תקצור' /
כח	רמט	שלא לאכוף פיורתו האילן בשביעית כדרך / שאוספין בשאר השנים שנא' ואת ענבי נזירך לא / תבצור' /
כח	רמט	שלא יתבע הלואה שעברה עליו שביעית שנאמר / לא יגוש את דקו' /
כח	רמט	שלא ימנע מלהלוות לעני מפני השמיטה שנאמר / השמר לך ושמור נפשך פן יהיה דבר עם לבבך / בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמיטה / והשמר הוא לאו בכל מקום דתניא אכור מר כל / מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא תעשה' /
כח	רמט	שלא לעבוד בשבת היובל עבודת קרקע שנאמר לא / תורעו' /
כח	רמט	שלא לקצור ספיחי יובל כשאר שנים שנאמר לא / תקצור את ספיחי' /
כח	רמט	שלא לאכוף פיורתו יובל כאסיפת שאר שנים שנא' / לא תבצרו את נזירי' /
כח	רמט	שלא למכור שדה בארץ ישראל לצמיתות שנאמר / והארץ לא תמכר לצמיתות' /
כח	רמט	שלא יקח כל שבט לוי חלק ונחלה בארץ שנאמר / ונחלה לא יהיה לו זו נחלת שאר שבטים בקרב / אחיו זו נחלת חמשת אחיו מאמו ברייתא זו שנויה / בספרי' /
כח	רמט	שלא יקח כל שבט לוי חלק בבניה בשעת כיבוש / הארץ שנאמר לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט / לוי חלק ונחלה עם ישראל חלק בבני ונחלה בארץ /
כח	רמט	שלא לשנות מגרש ערי הלויים ושדותיהן שנאמר / ושדה מגרש עריהם לא ימכר ומגרש בסוף מס' / ערכין שלא ימכר הוא לא ישתכל לא קאמר ומכירה / במש שהרי כתוב נאולת עולם תהיה ללוי מכלל' / שנמכר' /
כח	רמט	שלא לזרוע כלאי זרעים שנ' שדך לא תזרע כלאים / שם בארנו דין כלאי זרעים' /
כח	רמט	שלא לזרוע כלאים בכרם שנאמר לא תזרע כרמך / כלאים שם בארנו דיני כלאי הכרם' /
כח	רמט	שלא להרביע בהמה מין בשאינו מינו שנאמר / בהמתך לא תרביע כלאים' /
כח	רמט	שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה כאחד שנ' / לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו' /
כח	רמט	לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו ונאמר ובגד / כלאים שעטנז לא יעלה עליך שם בארנו הלכות / כלאי בגדים' /
כח	רמט	שלא יקצור אדם כל שדורו שנאמר לא תכלה פאת / שדך בקצורך' /
כח	רמט	שלא ללקוט השבלי' אחת או שתים הגופולו בשע' / קצירה שנאמר ולקט קצירך לא תלקט' /
כח	רמט	שלא ללקט פרט הכרם שנ' ופרט כרמך לא תלקט / זה הגומר בשעת בצירה נרגיר אחד או שנים' /
כח	רמט	שלא לבצור עוללות הכרם שנ' וכרמך לא תעולל' /
כח	רמט	שלא ליקח עומר השכחה שנאמר לא תשוב לקחתו / ושכחה ופאה גזוזים באילן שנא' כי תחבוט ותיך / לא תפאר אזהריך ותניא בספרי ובפרק הודוע / מביאה' /

רמז מצות לא תעשה

קרב	שלא יעבוד זר במקדש שנא' חר לא יקרב אליכם	קרב	מביאה רא תמול תפארתו טמנה זו פאה אחריק	קרב	זו שכחה עניין לאו אחד הוא שלא יקח שכחה וכן
קרב	ארבעה לאוקן יש בבעלי מומין למזבח שהיו	קרב	פאת האלקן עם לאו פאת השדה הכל אחד	קרב	פאת האלקן עם לאו פאת השדה הכל אחד
קרב	ג' פעמים לא תקריבו בפרשת אמור להזהיר על	קרב	שלא יעלים עיניו מן הצדקה שנאמר לא תאמץ את	קרב	לכבד ולא תקפוץ את ירך מאחיך ואביון
קרב	הקדישין ושחיטתן הריקת דמן כשהוא אומר ואטח	קרב	אלו הן מצות לא תעשה התלויין במקדש:	קרב	
קרב	לא תתנו מהם להזהיר על הקטרתן ואפילו בעל	קרב	שלא לבגודת אבני מזבח גזית שנאמר לא תבנה	קרב	אתהן גזית
קרב	מום עובר ככלל שנאמר אשר בו מום לא יקרב כד	קרב	שלא להקריב בעל מום מיד הנזים שנאמר בפרשת קהר	קרב	בעלי מומים ומיד בן כבר לא תקריבו
קרב	שנינו בתורת כהנים	קרב	שלא ליתן מום בקדשים שנאמר כל מום לא יקרב	קרב	יהיה בו
קרב	שלא להקריב אתגן זונה שנא' לא תביא אתגן זונה כי תבא	קרב	שלא להקריב מחיר כלב שנאמר ומחיר כלב	קרב	שלא להקטיר שאור שנאמר כל שאור לא תקטירו ויקרא
קרב	שלא להקטיר דבש שנאמר וכל דבש לא תקטירו ויקרא	קרב	שלא להקריב קרבן בלא מלח שנאמר לא יקרא	קרב	תשביית מלח ברית אלהיך
קרב	שלא לאכול בשר העולה שב לא תוכל לאכול וגו'	קרב	שלא לעשות כמות כמות הקטורת שנא' וכמתכונתו	קרב	לא תעשו
קרב	ונדריך אשר תדור וגומר כלומר לא תוכל לאכול	קרב	שלא להקריב על מזבח הזהב שבחיהל כי אם	קרב	הקטרת שבכל יום בלבד שנאמר לא תעלו עליו
קרב	גורדין וזו היא אזהרה של כל בעלי חיה כן	קרב	קטרת זרה ועולה ומבזה וגו'	קרב	שלא להוציא בדי הארץ כשנושאין אותו בכתף
קרב	הקדשים האסור ליהנות מהן ואם נזהר בעל	קרב	שלא יתעסקו הכהנים בעבודת לויים ולא לויים	קרב	בעבודת כהנים שנאמר אך אל כלי הקדש ואל
קרב	שלא תאכל מנות כהן שנאמר כל מנות כהן כליה	קרב	המזבח לא יקברו ולא ימותו גם הם גם אתם לא	קרב	יקברו פירוש לעבודה
קרב	תהיה לא תאכל	קרב	שלא יקרע פי המעיל של כהן גדול שנא' יקרע	קרב	שלא יקרע פי המעיל של כהן גדול שנא' יקרע
קרב	שלא לאכול בשר חמאת הנקשת בפנים שנאמר	קרב	שלא יפרק אדם ארץ הזשן מעל האפוד בשעת	קרב	עבודה שנאמר לא יזוז החשן מעל האפוד
קרב	וכל חמאת אשר יובא מדבה אל אהל בעוד וגו' לא	קרב	שלא יכנס במקדש ולא יורה בתורה שתויין שני	קרב	יין ושכר אל תשת וגו' להורות את בני ישראל
קרב	תאכל	קרב	שלא יגדל כהן גדול פרע לעולם שהרי תמיד הוא	קרב	במקדש שנאמר את ראשו לא יפרע
קרב	שלא לאכול בשר קדשים קדום וזיקת דמים שנא'	קרב	שלא יקרע את בגדיו שנאמר ובגדיו לא יפרוס וכן	קרב	כהנים הדיושנים ביום שבתוכין לעבודה שנאמר
קרב	לא תוכל לאכול וגומר ונדבותיך כלומר לא תוכל	קרב	ראשיכם אל תפריעו וכגו' יכנס אל תפרומו ולא	קרב	תמותו ופרעו ראש ופרומו כנדים ששבשו במית'
קרב	לאכול נדבותיך קדום וזיקת חים	קרב	כרתנו בפר' ובשרפין	קרב	שלא יכנס כהן גדול אל החיכל בכל עת שנאמר
קרב	שלא יאכלו הכהנים בשר קדשי חוץ לעזר	קרב	ואל יבא בכל עת אל הקדש	קרב	שלא יכנסו המצורעים במזבח ישראל היא ירושלים
קרב	שנאמר לא תוכל לאכול בשעריך וגומר בקרב	קרב	שלא יכנס בעזרה שנאמר ולא יטבאו את מחניהם תן	קרב	בזבחה לזה ומזבחה לזה דברי ר' יהודה ורבי שמעון
קרב	ראשך ותביא בפר' אלו הן הלוקין שלא בא הכתוב	קרב	הולק עליו במצורע	קרב	שלא יעבוד כהן טמא שנאמר ויזונו מקדשי וגו'
קרב	אלא לאסור בשר חמאת האשמות חוץ לעזרה לפי	קרב	שלא יעבוד כהן טמא יום עד שיעריב שמשו שנ'	קרב	קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו וגו' ומעמידו
קרב	שכל דבר שאיכל חוץ למקום אכילתו לא תוכל	קרב	בפרק השטרפין בשבול יום	קרב	שלא יכנס בעל מום אפילו בלא עבודה אל
קרב	לאכול בשעריך אקרא בו	קרב	הפרוכת ואל המזבח שנאמר אך אל הפרוכת לא	קרב	יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו
קרב	שלא יאכל זר בשר קדש קדשים שנאמר וכל זר	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	כל אשר בו מום לא יקרב
קרב	לא יאכל כי קדש הם	קרב	שלא יעבוד כהן טמא יום עד שיעריב שמשו שנ'	קרב	
קרב	שלא יבדיל בחמאת העוף שנאמר ומלך את ראשו ויקרא	קרב	קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו וגו' ומעמידו	קרב	
קרב	במול ערפו ולא יבדיל	קרב	בפרק השטרפין בשבול יום	קרב	
קרב	שלא ליתן שמן במנחת חושא שנאמר לא יצוק ויקרא	קרב	שלא יכנס בעל מום אפילו בלא עבודה אל	קרב	
קרב	עליה שמן	קרב	הפרוכת ואל המזבח שנאמר אך אל הפרוכת לא	קרב	
קרב	שלא ליתן לבונה במנחת חושא שנאמר ולא יתן ויקרא	קרב	יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו	קרב	
קרב	עליה לבונה	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	שלא לעשות שוורי מנחת חומץ שנא' לא תאפ' חמץ	קרב	שלא יעבוד כהן טמא יום עד שיעריב שמשו שנ'	קרב	
קרב	שלא לאחור הגדרים והגדרות שנאמר ושניב שנאמר	קרב	בפרק השטרפין בשבול יום	קרב	
קרב	כי תדור נדר לה' אלהיך לא תאחר לשלמו	קרב	שלא יכנס בעל מום אפילו בלא עבודה אל	קרב	
קרב	שלא להעלות קדשים בחוץ שנאמר חסמר לך פן	קרב	הפרוכת ואל המזבח שנאמר אך אל הפרוכת לא	קרב	
קרב	תעלה עולתך בכל מקום אשר תרא כי אם במקום	קרב	יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו	קרב	
קרב	אשר יבחר שם תעלה עולתך ושם תעשה	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	שלא לשחוט קדשים בחוץ שנאמר אשר ישחט	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	בחוץ למזבחה ואל פתח אהל מועד לא הביאונו	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	ונכרתה עונש שמענו אזהרה מביין אמר קרא ושם	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	תעשה והקשה עשייה להעלאה עוד למזבחה בסמך	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	זבחים בניזרה שוה	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	שלא לכבות אש המזבח שנאמר אש תמיד תוקד	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	
קרב	על המזבח לא תכבה	קרב	שלא יעבוד כהן בעל מום אפילו מום עובר שנאמר	קרב	

רמזי מאוח לא תעשה

סל	שלא לאכול מבשר התורה עד הבקר שנאמר לא יניח ממנו עד בקר והוא הדין לשאר קדשים שאין מביחין אותן אחר זמן אכילתן	סל	שלא לאכול נותר שנאמר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הם	סל	שלא לאכול פיגול למדוח בנזירה שזה עון עון מנותר שם בארנו ענין פיגול בקרבנות ובמנחות דין מחשבת שלא לשמן	סל	שלא לאכול בשר קדש שנאמר וחיבתו אשר יגע בכל טמא לא יאכל	סל	שלא יאכל טמא את הקדשים שנאמר בכל קדש לא תגע אזהרה לאוכל עוד למדו אזהרה בזבחים ובנכוח בנזירה שזה	סל	שלא לעבוד בקדשים של לא תעבוד בבכור שורך	סל	שלא לגזול את הקדשים של לא תגזו בכור צאנך	סל	שלא לאכול בשר תמים הדין לירושלים שנאמר לא תוכל לאכול בשר עריף ובכורות בקרך וצאנך	סל	שלא לפרות בכור בהמה טהורה של אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפרה	סל	שלא לגזול מעשר בהמה שנאמר לא יגאל	סל	שלא לדביר טמא לא יחלפנו ולא ימיר שם בארנו דין תמורה	סל	שלא לשנות הקדשים מקדושה לקדושה שנאמר בבכור לא יקדיש איש אותו	סל	שלא ישחט הפסח ועדין חמץ קיים שנאמר לא תשחט על חמץ דם זבחי	סל	שלא ילין אבירי הפסח למזבח מלהעלו עד חבקר שנאמר לא ילין הלב חגי עד בקר	סל	שלא ילין מן הבשר אשר תזב בקרב ביום הראשון לבקר תניא בפר אילו דברים בפסחים לימד על חגיגה ארבעה עשר שלא להותיר עד יום השלישי וזה שנאמר לבקר לבקר של יום שני של פסח טהור שלישי לשחיטתו		
סכ	שלא לאכול מבשר הפסח כה שנאמר לא תאכל ממנו כה	סכ	שלא לאכול מבשר הפסח מבושל של זבש' מבושל	סכ	שלא להרעיא בשר הפסח מן הזבחות שנאמר לא תרעיא מן הבית	סכ	שלא יאכל משומד מן הפסח שנאמר כל בן נגר לא יאכל בו שנכתבו מעשיו	סכ	שלא להאכיל בשר פסח לגר תושב שנאמר תושב ושיכיר לא יאכל בו ותגל במכילתין תושב זה הגר	סכ	שלא יאכל ערל בפסח של וכל ערל לא יאכל בו	סכ	שלא לשבור עצם בפסח ראשון שנאמר ועצם לא תשברו בו	סכ	שלא לשבור עצם בפסח שני שנאמר ועצם לא ישברו בו	סכ	שלא להותיר מבשר הפסח שנאמר לא תותירו ממנו עד בקר	סכ	שלא להותיר מבשר פסח שני שנאמר לא ישאירו ממנו עד בקר	סכ	שלא לעלו לחג בלא קרבן שטא לא יראו פני דיקם	סכ	שלא לעזוב הלויים אלא נתנון להם מתנותיהם ומשמחין אותם בכל רגל רגל שנאמר השמר לך פן תעזוב הלוי	סכ	שלא יגלח שער הבתק שבא ואת הבתק לא יגלח	סכ	שלא לתלוש סימני צרעת שנאמר השמר בנגע	סכ	שלא להוסיף על המצוה שבתו לא בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה שהיא פירוש והיא שיאמר שהיא תוספת מן התורה כגון שיאמר על ארבעה בתים של תפילין שיש לעשו מן התורה חמשה וכן כל כיוצא בזה שנאמר את כל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם אותם תשמרו לעשו לא תוסיפו עליהם	סכ	שלא לגרוע מכל המצוות האמורות בתורה כגון ארבעה בתים של תפילין לעשות שלש וכן כל כיוצא בזה שנאמר לא תגרעו ממנו
סל	שלא לאכול מבשר הפסח כה שנאמר לא תאכל ממנו כה	סכ	שלא לאכול מבשר הפסח מבושל של זבש' מבושל	סכ	שלא להרעיא בשר הפסח מן הזבחות שנאמר לא תרעיא מן הבית	סכ	שלא יאכל משומד מן הפסח שנאמר כל בן נגר לא יאכל בו שנכתבו מעשיו	סכ	שלא להאכיל בשר פסח לגר תושב שנאמר תושב ושיכיר לא יאכל בו ותגל במכילתין תושב זה הגר	סכ	שלא יאכל ערל בפסח של וכל ערל לא יאכל בו	סכ	שלא לשבור עצם בפסח ראשון שנאמר ועצם לא תשברו בו	סכ	שלא לשבור עצם בפסח שני שנאמר ועצם לא ישברו בו	סכ	שלא להותיר מבשר הפסח שנאמר לא תותירו ממנו עד בקר	סכ	שלא להותיר מבשר פסח שני שנאמר לא ישאירו ממנו עד בקר	סכ	שלא לעלו לחג בלא קרבן שטא לא יראו פני דיקם	סכ	שלא לעזוב הלויים אלא נתנון להם מתנותיהם ומשמחין אותם בכל רגל רגל שנאמר השמר לך פן תעזוב הלוי	סכ	שלא יגלח שער הבתק שבא ואת הבתק לא יגלח	סכ	שלא לתלוש סימני צרעת שנאמר השמר בנגע	סכ	שלא להוסיף על המצוה שבתו לא בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה שהיא פירוש והיא שיאמר שהיא תוספת מן התורה כגון שיאמר על ארבעה בתים של תפילין שיש לעשו מן התורה חמשה וכן כל כיוצא בזה שנאמר את כל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם אותם תשמרו לעשו לא תוסיפו עליהם	סכ	שלא לגרוע מכל המצוות האמורות בתורה כגון ארבעה בתים של תפילין לעשות שלש וכן כל כיוצא בזה שנאמר לא תגרעו ממנו

נשלמו רמזי המצות לא תעשה מניינם

כמניין ימות החמה